

Skřítek Plamínek

V časech, kdy ještě Skřítek Plamínek měl svou pekelnou moc, hořelo všechno, na co pomyslel jeho pán. Pojd'te se společně s námi dozvědět, jak skončila moc malého mužíka.

Začalo to teprve nedávno, když Plamínek na cestě objevil chudého kováře Matěje, který se toulal po lese. Byla noc a Matěj byl unavený z cesty, a tak se posadil a opřel se o strom, zaklonil hlavu k noční obloze plné rozžhavených hvězd a snažil se usnout. Sotva Matěj zavřel oči, musel zachránit Plamínekův život.

Ze svého hnízda vylétla sova na noční lup. Spatřila malého mužíka, a tak ho sova chtěla sníst. Jediná možnost, jak si zachránit život byl rybník, do kterého se Plamínek mohl schovat. Rybník, se nachází hned vedle Matěje. Šplouchnutím ho probudily studené kapky, které vycákly na jeho obličej. V tu chvíli se Matěj probudil, porozhlédl se kolem sebe, a když uviděl malého mužíka, jak se topí, neváhal a skočil za ním.

Matěj skřítku položil na zem a zabalil ho o kousku látky. Když byl mužík suchý, Matějovi poděkoval a řekl mu:

„Za to, že jsi mi zachránil život, máš dvě přání“

Poprvé si Matěj přál, aby Plamínek vyčaroval oheň, aby se měli jak zahřát. Druhým přáním bylo, aby mu Plamínek sloužil. Plamínek se tedy stal jeho služebníkem.

O několik týdnů později začal Matěj skřítku využívat. Matěj se stal mocným a bohatým. Jednoho dne dorazili do vesnice, kde Matěj vyrůstal u Kováře. Jak mile uviděl Kováře, začal pocíťovat zlo, protože ho Kovář ze svého domu vyhnal, jelikož napracoval. Jednoho večera se Matěj rozhodl, že zapálí s Plamínkem chaloupku, kde žil Kovář. Plamínek tedy luskl prsty.

Najednou začala chaloupka hořet a s ní i další. Kde se vzal, tu se vzal, se objevil skřítkův bratr Kapička a svou ohromnou mocí začal hasit plameny. Všichni lidé děkovali Kapičkovi, že jim zachránil život. Jelikož Plamínek svou sílu nevyužíval k dobru, byla mu jeho moc odebrána.

Matěj se projevil jako špatný člověk, a tak mu Kapička vymazal paměť a vrátil jej zpátky do lesa. A od té doby už nikdy nepocítil zlo a Plamínek už nikdy nedostal své síly.

Hasiči pomohou

Hasiči jsou tu pro nás každý den,
zachraňují život všem.

Jezdí hasit požáry,
lidi slaňovat ze stáry.

Bez hasičů by to tady nešlo,
požárem by to všechno kleslo.

Hasiči v nouzi pomohou,
oblečení s sebou přivezou.

Hasiči jsou to šikovný,
poděkování vždy ocení.

Hasičům patří velké díky,
v noci zachraňují všechny životy.

Moje první setkání s ohněm

Moje první setkání s ohněm bylo, když jsme s Tomášem, Mirkem a Vojtěchem kempovali. Chtěli jsme si rozdělát oheň, abychom si opekli jídlo, které jsme si vzali s sebou. Oheň se nám podařilo rozdělát celkem snadno. Když jsme se najedli tak jsme šli spát, aniž bychom pořádně ohniště uhasili.

Oheň se přes dobu, co jsme spali, rozšířil a začaly hořet i keře a stromy. Probudil nás až silný dusivý dým. Popadli jsme své věci a utíkali pryč. Tomáš vběhl zpět do stanu pro svůj iPhone. My jsme běželi za ním, ale Vojtěcha zavalil hořící strom. Já a Mirek jsme hned zvedli strom a osvobodili ho. Vojtěch byl celý popálený. Mirek řekl, že ho odvede do bezpečí, a pak zavolá pomoc. Já vběhl do ohně, abych jsem zachránil Tomáše, který uvízl v rozžhaveném bludišti. Viděl jsem hořet stan, do kterého Tomáš před několika minutami vběhl. Lekl jsem se a vyběhl jsem směrem ke stanu v naději, že tam nezůstal. Stan naštěstí vypadal prázdně. Začal jsem na něj volat, ale bez odpovědi. Pobíhal jsem kolem stanu a hledal ho, ale najednou jsem přes kouř viděl jakýsi obrys. Proskočil jsem kouřem a viděl Tomáše, jak leží na zemi v bezvědomí. Doběhl jsem k němu a vzal ho do náručí. Už zbývalo jen najít cestu zpět k Mirkovi a Vojtěchovi. Přes kouř a žhavé plameny nebylo nic vidět a já jsem začal ztrácet naději, že se z toho pekla dostaneme.

Pomalou se mi začaly zavírat oči, pak jsem ale uslyšel zvuk sirén. To mi vrátilo moji naději, opět jsem popadl Tomáše do náručí a následoval zvuk sirén. Po chvíli jsem dokonce viděl i modré záblesky. Zanedlouho si nás všiml i jeden z hasičů. Hned se rozběhl naším směrem a poslal mě k sanitce. U sanitky si doktoři převzali Tomáše a odvezli ho do nemocnice. Pak ke mně přišel Mirek a oznámil mi, že Vojtěcha také odvezli. My dva jsme až na pár škrábanců byli v pořádku. Posadili jsme se a jediné, co se nám honilo hlavou, bylo, jak to vysvětlíme hasičům.